

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 74Ek/865/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120309981
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Hric
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120309981.2

Uznesenie

R. súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti povinnému: X. R., nar. XX.X.XXXX, bytom M. F. XXXX/XX, časť S., XXX XX Q., o vymoženie 3.279,68 EUR s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Jaroslav Kabáč, so sídlom exekútorského úradu Hviezdoslavovo námestie 204/4, 029 01 Námestovo, pod sp. zn. 76EX 245/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietla.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal dňa 02.06.2020 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie 3.279,68 EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 15Csp/3/2019 zo dňa 27.01.2020, ktorý sa stal vykonateľným dňa 20.05.2020 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Poverením zo dňa 09.06.2020 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jaroslava Kabáča, so sídlom exekútorského úradu Hviezdoslavovo námestie 204/4, 029 01 Námestovo, ktorý ju vedie pod sp. zn. 76EX 245/20.
3. Povinnému bolo dňa 12.06.2020 doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Následne dňa 16.06.2020 podal povinný návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 17.06.2020. Súd z predložených dôkazov zistil, že návrh na zastavenie exekúcie podal povinný v zákonnej 15-dňovej lehote. Súdny exekútor postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného.
4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že exekučný titul - rozhodnutie na peňažné plnenie č. 15Csp/3/2019 zo dňa 27.01.2020, ktorý vydal Okresný súd Martin, nebol riadne doručený do vlastných rúk povinnému, tak je exekúcia nezákonná a nesprávne vedená. Povinný poukázal na § 39 Občianskeho zákonníka, § 61k ods. 5 Exekučného poriadku a uviedol, že dôkazy sú založené v súdnom spise. Podľa vyjadrenia povinného, nikto mu nemá právo odňať ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu v súlade s Ústavou Slovenskej republiky podľa čl. 46, 47 a 48 a toto právo nemá ani súd. Povinný podáva návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) d) pretože sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a pre ktoré je exekúcia neprípustná. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na § 53c Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „Ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná“. Ďalej povinný uvádza, že návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie oprávnený porušil zákonnú povinnosť - podal návrh na výkon exekúcie bez právneho dôvodu,

uviedol súd do omylu, použil nekalé praktiky a dopustil sa poškodzovania práv spotrebiteľa a preto znáša podľa zákona aj trovy, ktoré exekútorovi vznikli a ktoré sú predmetom exekúcie, postúpenie pohľadávky je neplatné. Na základe tvrdenia povinného, súd nepodrobil súdnej kontrole zmluvu v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a) súd nevykonával dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, b) súd nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je spoľahlivým spôsobom, c) súd neurčil, či je zmluva platná alebo nie je platná z úradnej povinnosti, d) súd nezistil, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky pre ktoré je zmluva neplatná, e) súd neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky, f) súd nepreskúmal ex officio zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS. Povinný poukázal aj na ustanovenie § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku a dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, sú zároveň dôvodmi na zastavenie exekúcie v ktoromkoľvek jej štádiu (§ 61k ods. 1 písm. a), c) a d). Patrí medzi ne aj nedostatok formálnej alebo materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia. Pokiaľ povinný v námietkach proti exekúcii namieta nedostatok riadneho doručenia exekučného titulu, t. j. jeho formálnu nevykonateľnosť, je exekučný súd povinný vykonať šetrenie na túto okolnosť. Povinný poukázal na článok 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky. Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia týchto jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok, podľa súčasne platnej právnej úpravy - Civilný sporový poriadok - priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd), ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 Ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I.ÚS 4/94). Citovaný čl. 46 ods. 1 ústavy (podobne aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) je primárnou ústavnou bázou pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany, a tým aj „bránou“ do ústavnej úpravy jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu, zakotvených v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy normujúcich rámec, v ktorom je možné domáhať sa jeho rešpektovania (m. m. I. ÚS 22/03). Obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto („každý“) domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/08). Povinný vo svojom vyjadrení poukázal aj na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv, podľa ktorého: „Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosti“. Ďalej povinný uviedol, že základným predpokladom na úspešné a zákonné vedenie exekúcie oprávneného voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu. Riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je vykonateľné. Právna teória rozlišuje medzi formálnou a materiálou vykonateľnosťou. Formálnou vykonateľnosťou rozhodnutia sa rozumie dodržanie zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, uplynutie lehoty na plnenie a podanie, resp. nepodanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu. Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia (§ 42 Exekučného poriadku) je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. Súd je povinný skúmať, či sú podmienky formálnej vykonateľnosti skutočne splnené. Materiálne podmienky vykonateľnosti exekučného titulu sú napr. to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, resp. či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia, teda či nejde o rozhodnutie voči nejestvujúcemu subjektu, pričom účastníci musia byť v rozhodnutí dostatočne individualizovaní. Materiálnym predpokladom vykonateľnosti je tiež určenie lehoty na plnenie, vymedzenie rozsahu a obsahu plnenia. Vykonateľnosť exekučných titulov predložených podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku závisí od procesného predpisu upravujúceho postup orgánu, pri ktorom sa vydávajú vykonateľné rozhodnutia, t.j. rozhodnutia, ktorými sa priznáva právo, ukladá povinnosť alebo postihuje majetok. Prieskumná činnosť exekučného súdu je obmedzená na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul formálne a materiálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V tomto rozsahu je exekučný súd oprávnený skúmať exekučný titul pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie (§ 55 Exekučného poriadku), v rámci rozhodovania o zastavení exekúcie (§ 61k exekučného poriadku). Pri posudzovaní súladu exekučného titulu so zákonom je nevyhnutné skúmať nielen formálne náležitosti exekučného titulu, ale aj to, či je na jeho základe možné exekúcie vykonať. Podľa tvrdenia povinného, súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v neprospech povinného v nesúlade s úijným právom a právnym poriadkom Slovenskej republiky. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví. Taktiež poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 107/07. Povinný žiada súd, aby po preskúmaní všetkých uvedených skutočností a dôkazov v tomto konaní o zastavenie exekúcie a o oslobodenie od súdnych poplatkov a pre nárok uplatňovaný v tomto exekučnom konaní oprávneným bez právneho dôvodu a pre porušenie ústavných práv exekúcie č. 76EX 245/20 zastavil, tak ako v mnohých podobných prípadoch súdy Slovenskej republiky exekúciu zastavili v súlade so zásadou právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Na záver povinný dáva do pozornosti, že pre nedostatky v právnom poriadku Slovenskej republiky na ktoré sa súdy odvolávajú, ktoré si prečítal vo verejných rozhodnutiach súdov a na nevyožiteľnosť práva na ktoré poukázali verejní činitelia Slovenskej republiky nie je povinný povinný strpieť procesné chyby súdov a súdnych exekútorov preto povinný zdôrazňuje, že má právo na spravodlivé prejednanie veci na príslušnom súde Slovenskej republiky a na spravodlivé rozhodnutie vo veci v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a úijným právom.

5. Súdny exekútor spolu s návrhom povinného na zastavenie exekúcie doručil aj vyjadrenie oprávneného, ktorý prostredníctvom povereného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 24.06.2020 uvádza, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je relevantný, nakoľko povinný neuviedol žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať zastavenie exekučného konania. Exekučným titulom v predmetnom konaní je rozhodnutie, sp. zn. 15Csp/3/2019 zo dňa 27.01.2020, ktoré je právoplatné a vykonateľné. Doručenie súdneho rozhodnutia - exekučného titulu, mal konajúci súd preukázané, inak by neosvedčil jeho právoplatnosť a vykonateľnosť. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu, nakoľko konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Oprávnený poukazuje na zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria bdelym), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení vrátane využitia možnosti podania opravných prostriedkov. Povinný rovnako ani vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne zákonné dôvody na zastavenie exekúcie. Skutočnosti uvádzané povinným oprávnený pokladá na irelevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinný sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenie exekúcie. Zo strany povinného neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného voči oprávnenému. Pre exekučné konanie boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jedná o vykonateľné rozhodnutie, a to po materiálnej aj formálnej stránke. Týmto bola splnená jedna zo základných podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Zákonné predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ostali nezmenené, nakoľko predmetný exekučný titul nebol zrušený. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie vecne posudzovať. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Vo vykonávacom konaní je súd povinný vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré má povahu exekučného titulu, nakoľko vykonáva len to, o čom bolo už rozhodnuté a teda, nenahrádza súd prípadne iný orgán v základnom konaní. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že neexistuje dôvod na zastavenie exekúcie. Oprávnený navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

10. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

11. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 ods. 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

12. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

13. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP.“), ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

14. Podľa § 111 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenie, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

15. Podľa § 232 ods. 1 CSP, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami.

14. Súd uvádza, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení.

15. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie- rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 15Csp/3/2019 zo dňa 27.01.2020. Nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a jeho výrokom. Súd dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 306/07-18, v ktorom sa uvádza, že súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálna stránka vykonateľnosti

je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného, hlavne určitý výrok.

16. Súd si v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a jeho námietkou nedoručenia exekučného titulu do vlastných rúk vyžiadal z Okresného súdu Martin kópiu doručky preukazujúcu doručovanie exekučného titulu povinnému. Dňa 10.07.2020 Okresný súd Martin zaslal exekučnému súdu predmetnú doručku, ktorou mal súd za preukázané, že povinnému bol doručovaný rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 15Csp/3/2019 zo dňa 27.01.2020 správne, a to na adresu trvalého pobytu povinného uvedenú v Registri obyvateľov Slovenskej republiky (M. Galandu 4753/22, 036 01 Martin). Exekučný titul obsahuje poučenie v rámci ktorého bol povinný poučený, že proti rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia. Z doručky vyplýva, že povinný si predmetné rozhodnutie neprevzal v zákonom stanovenej odbernej lehote. S poukazom na vyššie citovaný § 111 ods. 3 CSP, exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2020 a vykonateľnosť dňa 20.05.2020 a to aj napriek tomu, že si zásielku povinný v zákonnej lehote neprevzal. Z uvedených dôvodov je rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 15Csp/3/2019 zo dňa 27.01.2020 spôsobilým exekučným titulom.

17. Povinný navrhol zastaviť exekúciu z dôvodu, že návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie oprávnený porušil zákonnú povinnosť, a to podal návrh na výkon exekúcie bez právneho dôvodu, uviedol súd do omylu, použil nekalé praktiky a dopustil sa poškodzovania práv spotrebiteľa a pod.. Súd vyhodnotil povinným prezentované dôvody za irelevantné pre ďalší priebeh exekučného konania. Súd k uvedenému dodáva, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dôvodne, keďže povinný nespĺnil povinnosť mu uloženú exekučným titulom dobrovoľne v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Právnym dôvodom vedenia exekúcie v rámci tohto exekučného konania je exekučný titul. Súd preskúmal exekučný titul z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu a dospel k záveru, že exekučný titul spĺňa náležitosti formálnej a materiálnej vykonateľnosti, a podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je spôsobilým exekučným titulom na to, aby na jeho základe bolo možné viesť exekúciu v rámci exekučného konania. Na základe uvedených skutočností súd považoval povinným namietané dôvody na zastavenie exekúcie, ako napríklad nedôvodnosť podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, za nedôvodný a nezakladajúci zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

18. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Opravný prostriedok proti súdnemu rozhodnutiu je ako účinnú obranu povinného potrebné využiť v základnom konaní. Návrh na zastavenie exekúcie je procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie, nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu.

19. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal pričom súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu.

20. Súd dáva do pozornosti, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa exekučný súd nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko ich nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie.

21. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich

vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu a súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.